

Juutalaiskysymys

The Jewish Question

By Hal Lindsey, 28.4.2024

Maailma horjuu miljardien huonojen päätösten painon alla – tavallisten kansalaisten ja maailman johtajien huonojen päätösten. Näistä valinnoista yksi erottuu erityisen vaarallisenä - päätös syyttää juutalaisia ihmiskunnan ongelmista. Olemme nähneet, mihin tämä päätös johtaa. Natsit veivät sen paikkaan, jota he kutsuivat *Loppuratkaisuksi (Endlösung)*.

Adolf Hitler rakensi koko surullisen uransa äärimmäiselle vihalle juutalaisia kohtaan. Kirjassaan *Mein Kampf* hän syyttää juutalaisia ihmiskunnan pahimmista pahuuksista. Hän puhui "juutalaiskysymyksestä" ihmiskunnan ensisijaisena ongelmana - ongelmana, jonka hän voisi ratkaista. Hänen ratkaisunsa oli yksinkertainen. Vuonna 1922, kolme vuotta ennen *Mein Kampf*'ia, Hitler sanoi toimittajalle: "Kun olen todella vallassa, ensimmäinen ja tärkein tehtäväni on juutalaisten tuhoaminen."

Kukaan ei tietenkään uskonut häntä. Hän sanoi sen, mutta jos hänen äänensä ylipäättään pääsi kenenkään tietoisuuteen, se teki sen jonkinlaisena äärikummajaisena. Aluksi kukaan ei uskonut, että hän saisi valtaa. Kun hän sai, he olettivat, että maltillisemmat voimat hillitsisivät hänen valtaansa. Hän pahoinpiteli juutalaisia alusta alkaen, mutta tämä pahoinpitely ei alkanut "tuhoamisella". Hän käynnisti juutalaisten tuhoamissuunnitelmansa vasta 12. joulukuuta 1941 - päivä sen jälkeen, kun oli julistanut sodan Yhdysvalloille. Tuona päivänä Hitler piti salaisen kokouksen 50 natsiviranomaisen, mm. propagandaministeri Joseph Goebbels, kanssa.

Kokouksesta ei ole virallista pöytäkirjaa, mutta päiväkirjassaan Goebbels kirjoitti: "Mitä tulee juutalaiskysymykseen, Führer on päättänyt tehdä puhtaan pyyhkäisyn. Hän profetoi juutalaisille, että jos he jälleen saisivat aikaan maailmansodan, he eläisivät niin kauan, että näkisivät tuhonsa siinä. Se ei ollut vain iskusana.... Jos Saksan kansa on nyt jälleen uhrannut 160 000 kuollutta itärintamalla, niin tästä verisestä konfliktista vastuussa olevien on maksettava siitä hengellään.

Hitler oli päättänyt tuhota kokonaisen kansan, osallistua todelliseen kansanmurhaan. Natsit kutsuivat sitä lopulliseksi ratkaisuksi. Me kutsumme sitä holokaustiksi. He päättivät vapauttaa Euroopan juutalaisista murhaamalla heidät. Saksa oli moderni kansakunta täynnä älykkäitä, koulutettuja ihmisiä. He olivat valistuksen lapsia. He eivät olleet paljonkaan erilaisia kuin me.

Tämä seikka tuli jälleen mieleeni muutaman viime päivän aikana, kun näin kyltin, jossa oli suuri Palestiinan lippu ja pieni Israelin lippu sanojen "Final solution (Lopullinen ratkaisu)" vieressä. Tämä ei ollut jossakin kaukaisessa maassa. Se oli George Washington -yliopistossa. Tuo kyltti on selkeä ja ilmeinen viittaus holokaustiin - kutsu tuhota, ei vain Israel, vaan kaikki juutalaiset.

Se, mitä Saksassa tapahtui kahdeksan vuosikymmentä sitten, alkoi pienenä ja yhteiskunnan reunalta. Tällä kertaa se on levinnyt koko maailmaan. Juutalaisia opiskelijoita amerikkalaisissa yliopistoissa kiusataan ja vähätellään; uhkaillaan ja loukataan. He eivät ole yksin. Se on maailmanlaajuinen ilmiö.

Kuinka pitkälle se menee? Raamattu opettaa, että juutalaisviha on viimeisten aikojen tunnusmerkki. Olin toivonut, että se olisi Tempauksen jälkeinen ilmiö - että kirkko olisi moraalisesti tarpeeksi vahva pitämään tämän pahan kurissa niin kauan, kuin seurakunta pysyy maan päällä. Se voisi yhä tehdä niin. Seuraavat päivät ja viikot kertovat aikamoisen tarinan.